

Ženy ve službě: 105. Svědectví baptistické kazatelky

Ženy ve službě

Svědectví baptistické kazatelky

Představte si mě, jak stojím na pódiu Jižního baptistického sjezdu. Víím, že je to přitažené za vlasy, ale snažte se. Představte si mě, jak tam stojím oblečená v tom, co nosím, když každý týden kážu: pravděpodobně černé kalhoty a košile se štolou, která odpovídá liturgickému období.

Máte tu představu? Dobře. Ted' si otevřu iPad se svými poznámkami, nastavím mikrofon na svou výšku a začnu.

Baptistka narozená z baptistů

Dobrý večer, delegáti SBC, a děkuji vám za příležitost podělit se s vámi o svůj příběh.

Ráda říkám, parafrázujíc Pavlovo svědectví o jeho dědictví, že jsem baptistka narozená z baptistů. Moji rodiče, oba vychovaní ve sborech SBC, se seznámili na Mercerově univerzitě, baptistické vysoké škole v jižní Georgii. Můj otec vystudoval jihovýchodní baptistický teologický seminář, kde moje matka působila jako sekretářka matrikáře.

V sedmi letech jsem byla pokřtěna ponořením, učila jsem se písně z Broadmanova [baptistického] zpěvníku a studovala jsem lekce nedělní školy, které vydalo Baptist Bookstore, nyní Lifeway Media. V mládí jsem vystudovala Campbellovu univerzitu, dobrou jižanskou baptistickou vysokou školu v Severní Karolině, a provdala se za syna baptistického diakona ve sboru SBC.

V dětství jsem navštěvovala výhradně jižanské baptistické sbory (i když ty, kde byl kazatelem můj otec). Chodila jsem na školení odborů, zpívala jsem „Pošli to dál“ při opékání marshmallows nad táborákem a znovu zasvětila svůj život těm nejhorším z nich. Prázdninová biblická škola byla vrcholem mého léta – od doby, kdy jsem se jí účastnila, až po roky, kdy jsem ji řídila.

Ve středu večer jsem chodila na Dívky v akci (Girls in Action), zatímco rodiče byli na modlitebním shromáždění, a až do svého dospívání jsem jezdila na tábor GA na Chowanské univerzitě. Účastnila jsem se táborů v dlouho vážených institucích jižních baptistů v Severní Karolíně: Fort Caswell a Ridgecrest. Opravdu, některé z nejlepších vzpomínek na mé dětství jsou protkány baptistickým životem.

Kazatelka? Ne, děkuji.

Přesto jsem NIKDY nechtěla být kazatelkou. Poslouchejte mě: N.I.K.D.Y. být baptistickou kazatelkou.

Takže když mi bylo 20 let a měla jsem sen, ve kterém mě Bůh povolal k hlásání evangelia, musela jsem si s Všemohoucím vyjasnit několik věcí. Vysvětlila jsem Bohu, že za žádných okolností NECHCI vůbec pracovat v církvi, natož kázat. Ne. To se nestane.

Podívejte, jsem ráda baptistka, ale vy lidi si své služebníky požíráte. Ve dvaceti letech jsem už viděla příliš mnoho lidí, které mám ráda, jak jim sbory SBC zlomily srdce. Tím nechci říct, že se to neděje v jiných denominacích, jsem si jistá, že ano, ale to, co jsem viděla já, patřilo k SBC. Přiznejte si, že vaši zaměstnanci jsou krutí. Takže ne. Neměla jsem nejmenší zájem nechat se zavřít do tohoto doživotního trestu.

Od odporu k poslušnosti

Čas plynul a já jsem navzdory neúnavnému opakování Božího volání dál odmítala. Nakonec jsem ve svých 42 letech přistoupila na kompromis s Bohem. Šla jsem na bohosloveckou školu. Ale plánovala jsem pracovat na vysoké škole, ve společenství důchodců nebo možná v dětském domově. Rozhodně ne ve sboru.

Tento (ehm) kompromis byl asi tak účinný, jak si jen dokážete představit. Byla jsem tam, rozhodnutá NEvěřit tomu, co jsem věděla více než dvacet let, na místě, které se věnuje provázení studentů procesem rozlišování duchovního povolání. Jistě, na konci prvního semestru bohoslovecké školy jsem věděla, že pokud mám následovat pravé Boží povolání, musím pracovat v místním sboru.

Nebudu mluvit o tom, kolikrát mi Bůh ukázal na kazatelnu a já se odvrátila. Řeknu jen, že od té doby, co jsem odpověděla na volání do duchovenské služby, pocítuji pokoj, který přesahuje lidské chápání. A když vedu biblickou hodinu nebo kázu? Tehdy se cítím nejvíce spojená s Duchem svatým a nejvíce v souladu s Boží vůlí pro můj život.

Dopad vašeho rozhodnutí

Kazatelky Anabel & Sila s kazatelkou Aileen

To, zda váš konvent uzná nebo neuzná mé povolání a mou ordinaci jako služebnice evangelia, je pro mě zcela irelevantní. Nemusíte mě potvrzovat jako kazatelku. Nezmění to ani Boží povolání, ani moji odpověď. Opravdu: Nemá to nejmenší vliv na mou práci ani na mou službu.

Jen mi to láme srdce.

Víte, i když rozhodnutí Jižní baptistické konvence dále omezit službu žen v jejich sborech nemá vliv na mě osobně, má vliv na Boží království. A to je ten problém.

Říkáte ženám a dívkám ve svých sborech, že bez ohledu na to, co slyší od Boha, nejsou povolány ke kazatelské službě. Říkáte mužům, že pokud se učí od žen, jsou mimo Boží vůli.

Záměrné klamání

Říkáte to s vědomím, že ženy byly vždy Bohem povolávány k vedoucím rolím. Znáte příběhy Miriam, Rachab, Debory, Huldy a Ester. Víte, že Anna byla mezi těmi, kdo v chrámu prorokovali o příchodu Mesiáše. Ve všech čtyřech evangeliích jste četli o ženách, které zůstaly u paty kříže, i když mužští učedníci utekli. Víte, že to byly ženy, které na pokyn anděla Páně jako první zvěstovaly Kristovo vzkříšení.

Přestože znáte roli biblických žen ve vedení, záměrně ignorujete biblické svědectví, které je v rozporu s vaším názorem. Toto přehlížení je dost špatné. Ale to není jediný problém vašeho tvrzení.

Vytváříte také protikřesťanské odvracení pozornosti. Tím, že z ordinace žen děláte tu nejhorší věc od Jaelova stanového kolíku, odvádíte pozornost od věcí, které Ježíš Kristus rozpoznal jako skutečný odpor k budování Božího království.

Co Ježíš řekl

Když Ježíš poprvé promlouvá v chrámu, říká,

„Duch Páně je na mně, protože mě pomazal, abych hlásal dobrou zprávu chudým. Poslal mě, abych vyhlásil svobodu vězňům a navrácení zraku slepým, abych propustil utiskované na svobodu, abych vyhlásil rok Hospodinovy přízně.“

Lukáš 4,18-19 (NIV)

Kdyby ženy ve službě byly tak velkou hrozbou pro spravedlnost, jak tvrdíte, nemyslíte, že by o tom Ježíš řekl něco hned při této první příležitosti nebo se o tom alespoň zmínil v Kázání na hoře? Jak dobře víte, není to tam. Místo toho se Ježíš modlí za zranitelné, chválí tiché a milosrdné a povzbuzuje následovníky, aby nechali zazářit své světlo, aby byl Bůh oslaven.

Budujme Království

Vidíte ten problém? Už jste skončili s přinášením dobré zprávy chudým, uvězněným, nemocným a utlačovaným? Vážně? Protože určitě vynakládáte strašně moc energie na něco, o čem se Kristus nikdy nezmínil, a házíte klacky pod nohy krásným světlům žen, které se ze všech sil snaží následovat Boží vůli pro svůj život. (Matouš 5,15-16)

Vážím si své výchovy v SBC. Velká část toho, kým jsem, je způsobena tím, kým jste byli vy. Trápí mě, když vidím, jak se snažíte ignorovat Kristovy priority. Prosím, pro lásku ke všemu, co je svaté, číňte pokání a pojďme společně budovat Boží království na zemi, jako je tomu v nebi.

[Aileen Mitchell Lawrimore](http://aileengoeson.com)

Aileen Mitchell Lawrimore

Aileen Mitchell Lawrimore

Aileen Mitchell Lawrimore je vedoucí výjezdních zasedání a řečnice: vedla akce pro všechny věkové kategorie, od mládeže až po seniory. Od srpna 2018 působí jako kazatelka baptistického sboru Ecclesia v Asheville v Severní Karolíně.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)